

ΒΙΣΕΤΥ. Οὐας δίγενέστε.] διλούστι σκοπεῖ. Τε ἀράτε. τὸ δὲ αἴγενεν εἰς τὸ διλοῖ τὸ θεατὴν παρεχει. Εάγναις πάντα πράστεν. Κίσας.] κίση, ἡ εἰσις, ἀγγεῖον εἰς τὸ οὐρώματα κεῖται. ἡ ιμάτια τινα. τὸ ταῦτα τῷ θεισθι γδ. Σ. επειστῇ, ἀπελευθερεῖ.] Στεγωμένας δὲ ποικιλῶν. Λούτων καλεῖται τὰ ποικιλόμενα, τὰ περικαλλωπισμένα, καὶ τὸ ψευχήτα τροματά. Ησύχος. χλανίδιον δὲ, λεπτὸν ιμάτιον. ξυστὶς οὐδὲ γωνιαρχεῖς ποδῆρις χιτών. Καὶ χρυσίαν. Ιχρυσίον ἐνικῶς δὲ χρυσόν. χρυστὰ τὰ πλευτικῶν δὲ μὴν γομίσματα, στερεά.

B

Α σκύπη χρύσεια, εἴτε χρυσᾶ διλοῖ. Καὶ πάντα τὸ ζελλοῦ, καὶ σμονὸν εἰς χρυσόν. σεμιμάτεια σῆτε, ἵσθραγγιδεψ. σημαῖνες γδ τὸ σφραγίζειν. βύπους δὲ οἱ Αθηναῖοι τὸν τάς σφραγίδας κηρύξαντες. Ησύχος.

C H R. Καλῶς λέγε.] Legendum λίγητον φίτης Tribrachus εκπαραντα Lambum. Cum autem ait εἰς Ιάσονις τῷ πυτο, allusionem fieri ad κύνιαν. Ταῦτα πάντα αὐταῖς.] Melius Veneta editio τύπων αὐταῖς id est signa reuelare & dissoluere.

Ταῦτα δὲ οὖτε τερψον ἐμοῦ βλέπει.

Εἰδέτω μὴ σίτοις ὑμέροις, βόοις δὲ οἰκέταις

Καὶ ομικρῷ πολλὰ παρδία,
Εσὶ παρ' ἐμοῦ λαβεῖν
Πνείδης. λεπτὰ μὲν,
Οδὸν αρτῷ διπό χοίνιον
Ιδεῖν μέλλειν τενίας.
Οὐ πεισθεῖτε βέλει)

Ταῦτα τοι ταῦτα τερψον
Εἰς ἐμοῦ, σαΐδεις ἔχον καὶ παρύκοντας.
Λήψεται πυρεῖ. δὲ Μαῖνος δὲ ἀντοῖς δύμος ἔπειτα.
βαλεῖ.

Περέος γε μὴν τοι ταῦτα τερψον
Περιγράψω μὴ βαδίζειν την̄ ἐμοῖς,
Αλλ' δὲ λαβεῖτε την̄ καύα.

Ni me forte videt acutus:

Sin quis est vestrum farinas non habens, seruos
alens

Et pusa plura pignora,
Accipiat hinc lices
Far tenui: Panis at
(Vt est ratio Chœnicis)

C Erit valida magnitas:

Quisquis ergo expetet
Panperum, me petat
Cum canibris sacci per yssq;
Afferet fruges meus quas metietur seruos:

Hoc tamen denuntio,
Petere ut nemo postuler portam meam,
D Sed si sapit, vites canem.

ΒΙΣΕΤΥ. Πυείδη.] Διπό τὸ πυροῦ τὸ οὐρώματον τοις πυείδιον, πηγαὶ σιτίον, τὸ σίτον φωνίδιον, τούτεστι μιρότατον μέρος τοῦ σίτου εἴτε ἀρτος. ἀρτος ἔντεινας νιῶ μιταφορεῖται σὸν καρτερός, πηγαὶ μέλας, οὐδετὴν δὲ οὐδὲν Πλούτων, κρέας τενίας εἴπεται τὸ μέγα, καὶ παχύ. Χοῖνιξ δὲ, οὐδὲν Εὔστροθίος φροτοσκεῦος τε μετέπιτιον, καὶ αὐτὸ τὸ μετρούμενον. οὐδὲν καὶ διπό προφῆτης τιθεῖ.] Εἰς χοῖνιξ καλεῖται. ταῦτα διπότερέας. νιῶ δὲ λεγει διπό χοίνικος, εἶπει, οὐδὲν δὲ τοῖς εἰς Σφῆνας χολοῖς δεδηλώται, εἰς την̄ χοίνικα τετάρτας μεγάλοις δέρποις γίνονται, μεγάροις δὲ, διπότων. Σάκους ἔχων.] τὸ σάκος, εὐδετέρεως, σάκος, διπλον. σάκος δὲ ἀρτενικός διεῖδεις, καὶ δύσλακος. Σεΐδας, πάρικος δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἀρτων. η παρύκον, θυλάκιον, τὸ περὶ ιμῆν βουλγίδιον. Ησύχος δὲ, πάρικος, θυλάκιον. εἵτε δέ, φυστ, δερμάτινον εἰς γείον δρομον ἀποκεφαλίσθεντος. Ο Μαῖνος. οὐδὲν δὲ διπόλος, η περίπων. προσαγορεύω δὲ, σύν-

τὶ τοῦ πρωτοί, καὶ εἰς ὥρφεις εἰνεύω, απαγορεύω, εὐλαβεῖτε δὲ, εὐλαβεῖς φυλάττεται. φεύγειν, εἰκλίνειν.

C H R. Αρτος διπό χοίνιος.] Sic nos Gallo-Frāci dicimus un pain d'un boisseau. Chœnix Sextarij mensura est demenlum, diurnum, propterea dictum μετροποφίον. Apud Hesychium habes διπό μέρης προφήτη, non dubitem etiūdū μετρας προφήτη. Quod autem panem marian vocat, puto esse παναγίνων & sic grande ut saturare valeat marian, atque, ut ait Theocritus, αὐτὸν φυτοσκάφον. Τοὺς καρύκες.] πάρικος vel παρύκιον, calathus est plectilis quo Panis conditur, ut inde vernacula dixerimus Paner. σάκος autem vel σάκος, similis ferē θυλάκῳ. Ο Μαῖνος.) Manes pro seruo ut habes in ludo Cottaborum de quibus nos abunde in Irena. At εὐλαβεῖτε πιὰ καύα dictum ex Proverbio, Causa canem.

F

ΘΕΡΑΠΩΝ, ΧΟΡΟΣ,

Αθηναϊκός, Λάκων.

Θε. Α Νοιγε την̄ τερψον. εἰς πλευτικούς τετράς;
Τι μεῖς τί καθέποδε; μέρη δὲ την̄ λαμπάδεις
Τι μαῖς κατακαίστω. φορπικὸν τὸ χωεῖον.
Οὐκ αὖ ποιοταῖς εἰς δὲ ταῦτα δεῖ τετράς,
Τι μὲν χαείσθε διεπειλευτορήσαμεν.
Χο. Χ' ήμεῖς γε μῆδεν ξενταλευτορήσαμεν.

FAM. R Eclude ianuam, an recusas cedes?

G Vos quid sedetis? an manetis dum face
Vos hic aduram? asperrimus sed est locus,
Nunquam istud aenam, sed tamen si opus
fiet,
Vesta ad laborem perlubenter gratia.
CH. T ecum labores hanigimus insimul.

FAMVLVS, CHORVS,

Atheniensis, Laco.